

інформація з блокчейна кешується (копіюється, чи поміщається) в блокчейн Bitcoin як найбільш надійне сховище даних.

Після повного введення технології в дію у громадян з'явиться можливість отримувати свої "ключі", без яких ніхто не зможе внести зміни до запису про їх ділянки.

Також дана система дозволить запобігти і уникнути актів рейдерства, пов'язаного з землями, захист даних державного кадастру громадян, з числа тих, хто є власниками землі. Технологія блокчейн у земельному кадастрі також унеможливить втручання земельних реєстраторів - операторів державного земельного кадастру - з корисливою метою. Втручання можна буде здійснити, але залишиться слід з інформацією хто, коли на підставі яких даних. При постійно буде здійснюватися контроль зовнішніх аудиторів.

В перспективі передбачено план подальшої інтеграції технології блокчейн до державного земельного кадастру. Після чого можна буде перейти до повного моніторингу в режимі онлайн всіх транзакцій, всіх операцій по земельному кадастру.

Відтак варто прийти до висновку, що після впровадження блокчейну Echron, розробника Bitfury до здійснення операції у сфері земельних відносин, можливо мінімізувати, або і взагалі виключити участь людини в даному процесі, що з одного боку обов'язково вплине, на стан злочинності в даній сфері. Можливо спрогнозувати що певні кримінально карні діяння, пов'язані із внесення неправдивих даних до земельного кадастру, рейдерського переоформлення земельних ділянок зникнуть як такі.

Бібліографічні посилання:

1. Офіційний сайт Верховної Ради України URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/688-2017-%D0%BF>.
2. Електронний ресурс URL: <https://economics.unian.ua/agro/2167966-zemelnyy-kadastr-pereveli-na-tehnologiyu-blokcheyn-yaka-unemojlivit-pidtasovuvannya-danih.html>.
3. Електронний ресурс URL: <https://www.epravda.com.ua/publications/2017/10/11/629979/>.

Вилко Тетяна Іванівна,

магістр юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Тимченко Лілія Михайлівна,
старший викладач кафедри
цивільно-правових дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

РИЗИК ЯК СОЦІАЛЬНЕ ЯВИЩЕ

Процеси державного будівництва та управління відбуваються в умовах активних соціально-економічних перетворень. Ситуація ускладнюється великою кількістю надзвичайних ситуацій політичного, екологічного, техногенного та інших характерів. Будь-які зміни тягнуть за собою різні наслідки, пов'язані з ризиками. Таким чином в сучасному українському суспільстві, відбуваються структурні та функціональні зміни, зростає кількість соціальних ризиків. Що, в свою чергу, й зумовлює актуальність даної теми [6, с.1]

Оскільки в науковій літературі поняття ризику, зокрема соціального, не має однорідного визначення, необхідно розглянути підходи до його змісту.

Так, Р.В. Пікус визначає ризик як ймовірність настання певної події, результатом якої можуть бути втрати очікуваної економічної (фінансової) користі або прями збитки.

В.Д. Роїк під соціальними ризиками розуміє чинники порушення нормального соціального положення людей при ушкодженні здоров'я, втраті працездатності або за браком попиту на працю (безробіття), що супроводжуються настанням для зайнятого населення матеріальної незабезпеченості через втрату заробітку, додаткових витрат, пов'язаних з лікуванням, а для сімей — втратою джерела доходу у випадку втрати годувальника [9, с.94] .

ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ НОРМ ЦИВІЛЬНОГО,
ТРУДОВОГО ТА ГОСПОДАРСЬКОГО ПРАВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Російський науковець Е. Мачульська вважає, що соціальний ризик найбільшою мірою загрожує найменш захищеним працівникам та іншим близьким до них за матеріальним статусом групам населення. Вона зазначає: «Соціальний ризик - це настання матеріальної незабезпеченості через втрату заробітку, доходу від трудової діяльності з економічних (безробіття), фізіологічних (старість, інвалідність, материнство) або демографічних (багатодітність) причин [7].

Міжнародна Організація Праці, зазначає, що соціальний ризик — це втрата доходу, що спричиняє необхідність матеріальної підтримки громадян для задоволення мінімальних потреб незалежно від їх індивідуальних можливостей [9, с.94].

Доцільно наголосити, що дослідження соціальних ризиків в Україні переважно базуються на засадах реалістичного напрямку, поступово набуваючи галузевої природи.

Так, О. Новікова, У. Садова та Н. Романюк розглядають проблеми соціальних ризиків з позиції національної безпеки, вивчаючи їх як певні загрози людського і соціального розвитку, що переростають у небезпечні події.

У свою чергу, Л. Семів здебільшого концентрується на міграційних ризиках, які потенційно можуть призвести до втрати людських ресурсів у кількісному і якісному відношенні через зниження вартості робочої сили в національній економіці, спрощення візового режиму з іншими країнами тощо.

А результатом досліджень соціальних ризиків у трудовій сфері, здійснюваних В. Надрагою, стало виділення їх в окрему систему, оскільки саме цей вид ризиків, на думку автора, виступає іманентною властивістю економічної діяльності людини (включаючи періоди до початку та після продуктивної зайнятості). Автор визначає, що соціальні ризики в трудовій сфері можуть мати як позитивний, так і негативний характер прояву наслідків реалізації [5, с.4-5].

Виходячи з вище наведеного, вбачається, що соціальний ризик є поняттям багатоаспектним, що в свою чергу, дає можливість виокремити його ознаки.

Так, науковець то С. Синчук зазначає, що соціальні ризики містять наступні ознаки:

- ✓ мають виключно об'єктивний характер (настають незалежно від волі особи та не можуть бути усунені нею самостійно через зовнішні чинники, а не з будь-яких суб'єктивних причин);
- ✓ обмежують (чи порушують) життєдіяльність людини та зумовлюють її соціальну небезпечність;
- ✓ закріплені національним законодавством як обставини, внаслідок настання яких особа може потребувати допомоги держави чи суспільства;
- ✓ є потенційно закономірним для кожної людини (обов'язково або як правило трапляються чи можуть трапитись за певних обставин) [7].

Доцільно, зазначити і види соціальних ризиків, які мають юридичне значення. Це: непрацездатність, безробіття, малозабезпеченість та втрата годувальника.

Законодавче визначення непрацездатних громадян вперше було закріплено у Законі України «Про зайнятість населення», відповідно до положень якого непрацездатними громадянами визнаються особи, які досягли встановленого законом пенсійного віку або визнані інвалідами, у тому числі діти-інваліди, а також особи, які мають право на пенсію у зв'язку з втратою годувальника [1].

Непрацездатність може бути наслідком різних юридичних фактів: загально соціальних; професійних; публічних [8].

Малозабезпеченість проявляється у відсутності в особи чи наявності в сім'ї достатнього матеріального забезпечення або прожиткового мінімуму. Є критерієм відмежування адресних допомог від універсальних, право на які виникає з настання інших соціальних ризиків, зокрема безробіття, часткового безробіття, інвалідності, тимчасової непрацездатності тощо [7]. Дане питання регулюється Законом України «Про межу малозабезпеченості» [2] та «Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям» [3].

Щодо безробіття, то він як соціальний ризик присутній у будь-якій державі з ринковою економікою. Законодавством передбачено два види безробіття: повне та часткове.

Визначення ж безробіття як соціального ризику не надається ні в науковій літературі, ні в законодавстві [8]. Замість цього Закон України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття» легалізує інший термін - «втрата роботи з незалежних від застрахованих осіб обставин» [4]. Щоправда, у Законі України «Про зайнятість населення» надається визначення безробітних - особи віком від 15 до 70 років, які через відсутність роботи не

мають заробітку або інших передбачених законодавством доходів як джерела існування, готові та здатні приступити до роботи [1].

Втрата годувальника як соціальний ризик характеризується необхідністю матеріальної підтримки непрацездатних членів сім'ї померлого. Члени сім'ї померлого вважаються такими, що були на його утриманні, якщо, вони перебували на його повному утриманні або одержували від нього допомогу, яка була для них постійним і основним джерелом засобів до існування, або ж мали на день його смерті право на одержання від нього такого утримання. Не вважаються такими, що перебували на утриманні, члени сім'ї, які мали самостійні джерела коштів до існування [8].

Отже, проаналізувавши та узагальнивши наукові праці вчених щодо соціальних ризиків, а також законодавче регулювання деяких його видів, можна дійти висновку, що дослідження в цій сфері мають тривалу історію, а їх система є розгалуженою та динамічною, яка змінюється з розвитком суспільства. Тому соціальні ризики потребують значної уваги та більш детального дослідження для нейтралізації їх ще на перших етапах виникнення.

Бібліографічні посилання:

1. Закон України «Про зайнятість населення»: Прийнятий Верховною Радою України від 05.07.2012 р. №5061-VI. URL : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5067-17>
2. Закон України «Про межу малозабезпеченості»: Прийнятий Верховною Радою України від 04.10.1994 р. №190/94- ВР. URL : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/190/94-вр>
3. Закон України « Про державну соціальну допомогу малозабезпеченим сім'ям»: Прийнятий Верховною Радою України від 01.06.2000 р. №1768-III.- URL : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1768-14>
4. Закон України «Про загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття»: Прийнятий Верховною Радою України від 02.03.2000 р. №1533 – III. URL : <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1533-14>
5. Бульба В.Г., Євтухов О.В. Соціальні ризики людського розвитку:сутність та місце в державному управлінні / В.Г. Бульба, О.В. Євтухов // Соціальна і гуманітарна політика. 2017. Вип. 2 (52). С.1-6
6. Дегтяр О. А. Напрями удосконалення засобів управління соціальним ризиком / О. А. Дегтяр, О. М. Непомнящий // Вісник Національного університету цивільного захисту України. Серія : Державне управління. 2017. Вип. 1. С. 1-9.
7. Рошканюк В. М. Соціальний ризик як елемент соціально- забезпечувальних правовідносин / В. М. Рошканюк // URL : http://www.pap.in.ua/2_2014/48.pdf
8. Стеценко Д.І. Сучасні соціальні ризики, їх сутність та види/ Д.І. Стеценко// URL : <https://core.ac.uk/download/pdf/84593414.pdf>
9. Шимків С. А. Сутність соціальних ризиків та управління ними у контексті страхування від нещасних випадків на виробництві / С. А. Шимків // Економіка та держава. 2014. № 5. С. 93-96.

Іванова Марина Володимирівна,
магістр Дніпровського національного
університету імені Олеся Гончара,
начальник договірної відділу
ДП «Дніпровський інститут землеустрою»,
Чабаненко Микола Миколайович,
доктор юридичних наук, доцент,
Дніпровський національний
університет імені Олеся Гончара

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПРАВА ВЛАСНОСТІ НА ЗЕМЕЛЬНІ ДІЛЯНКИ ОТГ ЗА МЕЖАМИ НАСЕЛЕНОГО ПУНКТУ

Процес «децентралізації» не може бути повним без передачі територіальним громадам повноважень з розпорядження землями на всій території громади, а не лише в межах населених пунктів.